

કાઠીયાવાડી કોયલ.

R. K.

157

પ્રકાશક,
“નવચિંતન” પ્રેસ, કાલિય-તરદેવી

ચંદ્રશંકર ભગનલાલ જુઓલાર.

બરોડા પુરી લાગળ-મુદ્રત

આવૃત્તી પહેલી

૧૯૨૪

પ્રત ૫૦૦૩

શુ તમેને તમારા પૈમાનો મથાવ કરવાછે જો તમેને જોઈએ
 એ ત્રણ રૂપીઆની કીંમતની નવલકથા ખરીદી શકો છો
 આવનો હોય તો જરૂર આ સારકથા ખરીદી શકો છો

વીર દુર્ગાદાસ

ગઠોડ મરહુમ દુર્ગાદાસના અદ્ભુત પરાક્રમની કથા જાણવી
 હોય તમારા માળકોને અરેશ પ્રત્યેની ફરજોને જાન આપવું
 હોય તો આજે ખરીદો

બહારગામવાળાએ છ આનાની ટીકીટ ખીડવી
 મુલ્ય માત્ર પાંચ આના.

તૈયાર છે ?

તૈયાર છે ?

ધનવાન થવાનો સહેલો ઉપાય

હુન્નર સાર સમુદાય

(સેકડો હુન્નરોનો સંગ્રહ.)

કીમત માત્ર આના આઠ.

લખો,

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

મલાખતપુરા-સુરત

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

“ ગંગાતી કૉપીગ્રાહિત વિભાગ ”

અનુક્રમણ ૧૧૫૭૧ સર્ગિક

પુસ્તકનું નંબર ૬૧૬૨૧૫૧૬ ૬૧૬૨૧૧

વિષય ૬-૨-૧૨૧

કાઠીયાવાડી કોયલ

મધુ બંસરી

જરા કહોજી સાવરીયા શા જાહુ કર્યા ?

જાહુ કર્યા મન લેલા કર્યા,

હતુ મમ દિલ ભોળુ બાળ, ના સમજ્યુ કુવારુ કંઈ,

કાનિલ તમારા કામણે બાલા દિવાની થઈ,

જીગર અમ લૂટી લઈને ના દવા પાગલને દેશે કંઈ,

જીવન વિનાની વેલીને પ્રીતીના પાણી પાશે નહિ

હર્યા અમ પ્રાણ નેહ નાથ, કંઈ વિનતી સતાવો નહિ,

મોહન તમારા હાસ્યથી, નયનો નચાવો નહિ.

શ્રુગી ઋષિ.

હુ તો ભેગણુ બની છુ, મારા વહાલમની,

વહાલની પ્રેમ આલમની-હુ તો.

વન વનના મહેલ પ્રિતમ ? તારા વિણુ સુના છે,

તિરથના ઘાટ પ્રિતમ ? ભેગીથી જુના છે,

રસિકા એ રસના ઉપાસકની-હુ તો

તરૂ તરૂને પાને પ્રિતમ ! નામ ભે તારૂં છે,

રેખા રેખામા પ્રિતમ ? ભાગ્ય ભે મારૂં છે,

દાસી એ દિલના દિલાવરની-હુ તો.

(કાવ ન્હાનાલાલ)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોંગ્રેસ સંગ્રહ
-૧૬-

મીનળ-મુંજેળ.

પુટેલા તાગ વીણાના તે બવાશે ફરી પાછા,
 પુટેલા ખ્યારના વાળ ન મધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 દીવાલોમા પડ્યા ચીંગ, તે સધાશે કદી પાછા (૨)
 થયા ચીરા જીગરના તે ન સધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 પડ્યા જે મ્હોતના મુખમા ઉભા યાયે ફરી પાછા
 ઘવાયા બેવફાથી જે ન માન્ય થાયે તે પાછા-ટેક૦
 પડેલા ઝખમ ખજરના પુરાયે તે ફરી પાછા
 પડેલા જીલમના વા તે ન ફર્યાયે કદી પાછા-ટેક૦

એમા શુ ?

કોયલીયા કુઠ સુનાવે, ખીલી બસત બહાર-કોયલીયા૦
 કોન સખી મોઢે બસત સુનાવે મય તલસુ બાર બાર,
 પાપી પપંયા પિયુ પિયુ બોલે, પિયા પરદેશી ચાર-કોય૦
 જ્યા પિયા ખીન જલે દીન રચના, જોખનવા દિન ચાર,
 મયે નવજોખના જોગન ખનુ ગી, પિયા મીલન દુસ્વાર-કોય૦

સતી દ્રૌપદી.

ગોવિંદ ગુણ ગાવોરે હો નરનાર,
 ગોખાગા ગુણ ગાવોરે હો નરનાર
 ગિરિવર બાટધર, શ્રી સુરલીધર,
 નામથી નેહ લખાવોરે હા નામથી નેહ લખાવોરે હો.
 અવમ ઉદ્ધારણ ભવ જળ તારણ,
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે, હા શ્રીકૃષ્ણ કહે જાવોરે-હો.

એકજ ભુલ.

મને લોળીને ભરમાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 આણસમજીને ફાસલાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 મારી પામે પામે આવે, છાની વાતો સંભળાવે,
 માડ ફીલ લલચાવે, પેલો ગરજ,
 ૧યારી કહીને બોલાવે, એની પામે કેમ પ્રાવે ?
 એ તો સાંભળે ન એકે મારી અરજ
 છાતી માતો, અરરર રરરર અરરર રરરર થાયઃ-મા
 એના મોઢાની મીઠાશ, એ તો જાણે નાગ પાશ,
 પડી હોય કે ન હોય મારી મરજ,
 કરે પરાણે એ પ્રીત, એ તે કયાની હુશે રીત ?
 થઈ બેસે જે ધરાર મારો વરજ !
 છાતીમા તો થરરર રરરર થરરર થાયઃ મા કેમ કરૂં ?

એકજ ભુલ.

આપણે કરશુ વધીલાત ત્યારે ભરશે કોણ પાણી ? (૧)
 પછી ધણી ધણીયાણી થઈને મહાલશેરે બા-આપણે
 આપણે ખેરશુ પાટલુન બુટ કોટ નેકટાઈ, (૨)
 પછી ધણી સેથા ટપકી પાડી નાચશેરે બા-આપણે
 આપણે થઈશુ સોલજર કરશુ ધુમ ફરર,
 વરજ લે ઘા ચોળી ખેરી નાચવસે ઘર
 ઘાઘરા પલટણુ કરશે દેશનો ઉદ્ધાર
 -એ મારા હિંદ તારો થઈ ગયો બેડો પાગ !-આપણે

સ સાર-નૌકા.

શ્યામ ઝુલે હીરોળા, કુજન બનમે,
 કુજન બનમે મધુ બનમે,
 લતાએ પુષ્પોકો ઝુલેમે કયા ઝુલાતી હયે ?
 પવનકે ઝોકેમે કયસી, સુગંધ આતી હયે ?
 ચમનકે ઝુમકે શાળે સમા દીખાતી હયે ?
 મદનકો ગોદમે લેકર એહ સખ ગમાતી હયે ?
 બસ ગઈ સાવરી સુરત એહ નયનનમે-શ્યામ.

સરદારબા.

બસીવાલા આજેરે મારે દેશ,
 તારી શામરી સુરત પ્યારો બેશ-બસી.
 આવન આવન કહે ગયોજી, કર ગયો કોલ અનેક,
 ગિણતા ગિણતા ઘીસ ગઈ મોરી આગરીયારી રેખ,
 સાવરીયા, રસીલા, સલુણા, પીયારે જીયામે કર નિસાર,
 દેહર { હમતો જોગી પ્રેમ કેરે, પ્રેમ હમારો દેશ,
 { શુધ નહી પાર્થ પીયુષી, તબ લીના આ બેશ-તારી

બુધ્ધદેવ.

પડતી હવે મુજને ખબર તુમા જણાયે હપે નહિ,
 આ જગતની જ જાળની, ચતુરાર્થ તે દીઠી નહિ
 જ્યા પ્રેમ મારો ઝળહળે, ત્યા તે દીધો બદલો ખરો
 ઘરમાર ને છોડ્યા વિના, યુક્તિ કશી સુઝી નહિ.
 હવે તો જોજશ જાગી (૨)

ચોળી વિભૂતિ અગે, બન્યો શુ ચોળી (૨)
 સમાધિ જૂઠી દે ત્યાગી,-હવે
 વિલાસી મહેલના વાસી, તને આ શીલગન લાગી ? (૨)
 મધુરા પુષ્પને ત્યાગી, ગ્રહ્યા કાટા શુ હીન ભાગી (૨) હવે
 ઉડી આશ ધારીને મે તરો સગ કીધો તો (૨)
 ભરનો દર્ધ ભુલાવી ઓ ? વિરાગી શુ ગયો ત્યાગી (૨)
 હવે તો જોજરા જગી

સુરદાસ.

દાસ પરે દયા લાવોરે,
 દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો-૮૩૦
 ન નારી સખધ તોડી, જીવ આપ ચરણે બેડી
 હુ તો બની બેઠો બાવો બાવોરે-દયાળુ
 આખો વિના સકટ આવુ, ખાડામા ગોથા ખાવુ,
 વારે અવિનાશી આવો આવોરો-દયાળુ

અરુણોદય.

હુ, ખીને દીલાસો દેતો, રકનો બેલી ભલી ભાળ લેતો,
 સૂના આગણુ શોભાવે મારો રે ટિયો નરો,
 દેશ ઉદયના જાણો ઝીણા ઝીણા તાર એના,
 નિર્ધનને ઢાકયા રાખનારો, મારો દેવ એતો-સૂના
 જીવનના મત્ર જેવા, ઝણ ઝણકાર એના,
 ભારતનુ ભાવિ એ ભણાવે, ખરો ધર્મ કહેતો-સૂના
 ચક્ર સુદર્શન જાણો, શ્રી ધનસ્યામનુ એ;
 દેશની લક્ષ્મી રોકનારો, રખેવાળ રહેતો-સૂના

શરમવશ શુ મુખે કહેવું દયા ધાયલની લાવો કંઈ,
શરમ આખોની રહેતી હો, કલેબ કૂણા કાપો નહિ

ખનિરાબ

મની મજની, તુ કયા રમીઆવી રજની, સાચુ બોલ, બોલ, બોલ,
રાણી મૈયર, તુ શીદને આળ ચડાવે, કેડો છોડ છોડ, છોડ ?
હુનણા માળા ગુથી હુતીને, હુમણા કેમ કરમાણી,
પન્નેવો તને કયા વળ્યો, તારી ભમ્મર કયા ભીંજાણી-સાચુ
કળા ભમરો શીરપર બેઠો, ઉરાડતા ગભરાણી,
લપાટે લટ છુટી ગઈ—મારી ભમ્મર ત્યા ભીંજાણી,—કેડો
ચપર દત બેઠા દીમે છે, છાતીએ નખ લાગ્યા,
એવો રમીયા કોણ મળ્યો તને કામબાણ કા વાગ્યા—વાચુ.
પોપટડો પીંજરથી કાઢી, રમાડતી હું રંગે,
ચતુર ચાચ ભરીને નાઠો એઢાણી એ અગે-કેડો છોડ ;
કનુરી તરા અગે મહેકે, કુસુમ કળીના હારો,
નન રહ્યા છે નાચી નવેલી, મળીયો કોણ ઠગારો-સાચુ
ચદ મરોવર નહાવા ગઈતી, વાટે મળ્યો એક માળી,
છાં ભરીને ગજગ આગ્યા, હું તો તમથી હારી—કેડો
ર. માંડલીક. રાગ ભૈરવી.

બુને જીગરકો પીતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર,
શહેરે ચમનસે ફીરતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર,
મય ચુપકે ચુપકે રોતી, મુ આસુઓસે ધોતી
વો કહા ગયો મેરો મોતી, મોતીખીના નહિ સોતી,
બસ ગમમે તેરે—બુને

દીલ ઉસીકુ દીજીએ દીલદાર યાર હો,
 કયા હીદુ કયા મુસલમાન કદરદાન યાર હો,
 મેરી નજીને તુમસે લડગધ, મે પલ ગસે નીચે પડગધ,
 વોહ કહા ગયે મેરે પ્યારે,
 મેય અગ્નિ જેશી જલ ગધ બસ ગમમે તેરે યાર-ખુને.

સૂર્ય કુમારી.

સોહામણી સ્વર્ગની વાટ એકદીન સોભાવળે હો રાજ,
 રમીલા અમરાપુરી ઘાટ એકદીન મોહાવળે હો રાજ
 માખી
 મૃત્યુલોકના મનુષ્ય કયા, કયાં અમરાપુરી ઘાટ,
 અવટિત-કહો એ કેમ બને, વસમીવીકટ એ વાટ,
 મુગટમણી તમે રાજસદનના, પારિજાત તમે નદન વનના,
 રાજવશી દેવાશી રસીકવર, પ્રિત જ્યોત પ્રકટાવી પરસ્પર,
 મેળવવા અતરમા, અતર સ્વર્ગ અમારૂં સોહાવ હોરાજ

વીર કુણાલ.

અમારા દેશને છોડી, અમે થાનાર પરદેશી,
 હૃદયને મેળવી લેશે, અમારો પ્યાર પરદેશી-અમારા.
 થયા દુર્ભાગીયા એવા, તજવી દેશની સેવા,
 ભટકશુ પારકા ઘરમા, બની લાચાર પરદેશી-અમારા.
 અમારી ધર્મ નીતિથી, અમારી સત્ય પ્રીતિથી,
 અમે સત્કર્મથી થઇશુ, હૃદયના હાર પરદેશી-અમારા
 અમારા દેશ બધુઓ, અમારી જન્મ ભૂમિમા,
 હવે છેલ્લા પ્રણામો છે, અમે હૃદય પરદેશી-અમારા.

બોલતો કાગળ

રાગ કેરસ.

આશક ખરખુચા જેવા માશુકનો પુરદમામ,
આહે રાડે કે માડે શુ અમને તેથી કામ
બાણે ઘરડીઘોડીને પહેરાવી લાલલગામ,
જોડી જુગતી છે એવી, જોવા મળશે ગામ
હા,હાહાહાહાહા-હાહાહાહાહા

વરલોભધરે કન્થાનો, જમવાને માગે જન
ઘોડાને બદલે ખાધો, ગીતડાને બદલે કાણુ,
અહીં માડવડે મડાયો, ત્યાં કાળ ગયા સમશાન,
ચોરી નેબદલે ચોકો, ને ગમખોલો લાઇરામ
હા,હાહાહાહાહા-હાહાહાહાહા

ચલતા પુર્ન.

આખે કહેકે દિલહીને હમકો કીયા ખરાખ,
ઓરદિલ કહેકે આખોને હમકો ડુમાદીના,
ખિગાડાના કીશીકા કુચ્છન મગર હાએ મુક્તમે,
દોનોકી જીદને ખાકમે મુજકો મિલાદીયા,
ડાલ ગલે ખૈયા મૈય રોએરોએ જાનીયા
ઉચી અટારીયા પીયા બોલાવે પતલી કમસ્તિયાસો બલખાવે
થકથક ગઇયા મૈય રોએરોએ જાનીયા
જોરા જોરી ધુધટ લાકે, જોખન રસલુટે,
ગલલાકે લખલખકઇયા-મૈય રોએરોમે જાનીયા
સલ ગલે ખૈય મૈય રોએ રોએ જાનીયા

વીર-દુર્ગાદાસ.

સોગન લઉં (૨) નદા ચદાના,
 સોગન હુમારા કેવ અણીને,
 તમને વહુ દીકરી માનીને,
 સોગન લઉં ખોટા જાણીને-મોગન લઉં
 મતી પીતાની હવે સુધરશે, વદન નદાને મળી જશે
 સોગન લીધેલા ટળી જશે-મોગન

ક સે-વધ.

કાનુડા તહારી કામણ કરનારી, વ્રજમા વામલડી વાગી
 મીઠી વળી મોહક, મન વશ કરનારી, વ્રજ
 મન વશ કરનારી, સ્વર સુણુતા લાગે સુખકારી,
 હુ ઘેટી (૨) તમ વિણ થઈ છુ ગિરધારી-વ્રજ

શ કરાચાર્ય.

કહેજો કે શક્ય તો મન્યાસી થયો,
 ન્યામી થયો અવિનાશી થયો -કહેજો
 કહેજો જગ ઉધારણ, કારણ ખાળ થયો છે યોગી,
 માફ તારુ ત્યાગી માતા, થયો બ્રહ્મ અનુ રાગી-
 તો પણ મુજને નહિ નિરખતાં જનની જીવજ ખોરો,
 શાન્તિ ઈઈ સહુ કહેજો માતા, રહેજો પ્રભુ ભરોને -કહેજો

ધુદ્દેવ.

પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પૈપયા વધુ ઝુરે વનમા,
 વિરહ અગાર ઉઠે તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા

ખીલતી આ કળી કુસુમની, લોગી વિના કરમાય,
 જુલતી આ લલિત પાખડી, લોગી મધુકર રૂઢાય-પિયુષ
 બાળા ગ્લાણી અતરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય,
 નમ્ર નવોઢા નૌતમ રમણી, રમિક નરવર રૂઢાય,
 હસણી હુ ખી થતીરે, કોમળ માનસ ઉપવનમા-પિયુષ
માલતી-માધવ.

નાનકડી નાનકડ નાગ, હુ બહુ નાનકડી-બહુ નાનકડી.
 માગ લાલની છુ લાડકડી (૨) છુ લાડકડી (૩)
 આખ તણે મટકે પટકુ હુ લાલને,
 નાની શુ નમગે વ્હાલાના વ્હાલને,
 (હુ તો બધુએ સમજુ છુ)

જાણી લોગો ભરથાર તુ બહુ માથે ચડી (૩) નાનકડી
મુર્ય કુમારી.

રિખયો છુ પ્રમાયો છુ, કુટાયો છુ હુટાયો છુ,
 દુભાયો છુ મુઝાયો 'કુ, અમારી આમ બાબત છે
 (પણ થયુ કેમ)

પડડતા જાળમા ઉદ્ધર ભરયો સર્પ તે અદર,
 હયુ ગ્રોડા બદલ બચ્ચર અમારી આમ બાબત છે
 ખીન્નણા નાર નખરાળા મુઝાણા જોઈ ગોટાળા,
 પછીથી પુછડા વાળો, મળ્યો તો આમ બાબત છે.
 તમાગ કબ્બ સઉ ટળશે, અવશ્યે ન્યાય પણ મળશે;
 તમાગ શત્રુ સપડાશે, અમારી એ કબુલ છે,
 તમારી એ કબુલત છે, અમારી આમ બાબત છે.

વીર કેશરી.

થવાનુ ના થવાનુ કે' નળુમી કોણુ એવો છે,
 ન જાણ્યુ જાનકી નાથે, સવારે શુ થવાનુ છે
 હતી શદ્યા રૂપે અહદ્યા, જગતમા વાત જાહેર છે,
 ન જાણ્યુ જ્ઞાની ગૌતમે, સવારે શુ થવાનુ છે,
 હતા કૌશલ અને પાડવ, જગતમા મહા બળી ચોદ્ધા,
 ન જાણ્યુ લિખ્ત જેવાએ, સવારે શુ થવાનુ છે
 રમ્યા જુગદુ સહુ સાથે, વિભુતિ સૌ ગયા હારી,
 ન જાણ્યુ ધર્મ જેવા એ, સવારે શુ થવાનુ છે

દાદમ્બરી.

શુ કહુ કથની માર્ગ રાજ, શુ કહુ કથની મારી,
 હુ તો દૈવના ગ્રાસે હારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી
 પરખી પારિજાતિક મે, અરપણ કીધુ મન મહારૂ,
 પતિ તજ પરલોક સિધાવ્યા, કરી જીવતર મમ ખાડુ-રાજ.
 ચદા કાષ્ટની ચિન્તા ચ્યાવી, પતિ મહુગમન આશે,
 શુન્ય દેહ મમ સ્વામી તણે, પણ ઉડી ગયો આકાશે-રાજ.
 અરખુ મે સર્વસ્વ સ્વામીને, પ્રેમની કદની ધારી,
 તજ જગત જ જાળ સવ હુ, પ્રીતે લજુ ત્રિપુરાસી-રાજ.

સુરદાસ.

હુ' ભજન કરીશ હરિનુ સદા સુખે,
 આ સસાર આગ સમ લાગે,
 મિથ્યા પ્રાપ્ત મારી હારી-ભજન

નહિં કોઇને કેહેવા તમારી વાત આ બધાઉ છુ,
 રાખો બરુસો હૃદયમા, હું દેવના સમ ખાઉ છુ
 છોડો ક્ષમા લાવી મને, ઝટ આહિથી જાવા દીઓ,
 સતો તણા સહેવાસમા, ગુણ કૃષ્ણના ગાવા દિયો-હુ

મુકન્યા-સાવિત્રી.

લાગી લગન મને ત્હારી, ઓ લલના—લાગી
 સુરપતિ ? મતિ શુ વિસારી ઓ લલના—લાગી
 ગચિથી અધિક મુખ આપુ, પટરાણી કરી મ્થાપુ,
 ઉધાપુ ન વચન મનોહારી—લાગી

સતી અનસૂયા.

મારે માઢે મનવી રાજી કહેવરાવી, કલાવી પઢાવી પૂછો શુ નમે,
 પુલ મુગધી વાળા રુડારગ રૂપાળા, તેની મીઠી મુગધી તને
 ના ગમે—મારે

લીલા પીળા ગ્રાહ પાન, ઉપર પખી કરે ગાન
 રોજ કાને સાણવા, કેને ના ગમે (૨)
 નર્મદા—વાહુ કેવી શાણી બોલે મધુર વાણી

હાથી ડમરીના બોલ મારા મનમા રમે,—મારે

મરાધિતા કાદમ્બરી.

થઈ પ્રેમવશ પાતળીયા, મારા મનના માલેક મળીયારે થઈ
 પ્રીતે કરો મુખવાસ, સજનવ રાજ હૃદયના વામ્ની,
 પ્રેમદા પ્રીત જ્યોત પ્રકાશી, મારા મનના મનોરથ કળીયારે... થઈ
 ભાગ્યવત કર્યો ભજવતી મુજને, જીવન સફળ થયુ માફ,
 કરો શ્રીહરિ શુભત્વમાફ મારા મનના માલિક મળીયારે... થઈ

માલતી માધવ.

લ્યો સુદરી સુમનની માળા,
જઈ કહેજો પ્રણામ હમારા
માળા નહિ પણ વરમાળા,
સુદર વર એ શરમાળા
સુખદર્શનથી મન ચોરી (૨) ચિત હરી ગઈ જાળ ચકોરી,
તમે કિશોર એ નવલ કિશોરી, મટકે મોહ્યા મટકાળા-લ્યો.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

મને ખ્યારી લાગે હા, છળી સુદર મોહન વરની,
મેર મુકુટ પીતાબર સોહે ગલે વીજ્યાતિ માલા
વ દ્રાવનમા રાસ રમે, હરિ રાધારમણ રૂપાળા મને
રસીયા રસ તરસ્યા રસીલીના રસિક અધર ચુમતા,
પીન પયોધર મરદન કરી, હરિ ભાવથી ભુજ ભરતા મને

સંસાર લીલા.

આવી અણુધારી આ ધાડ
જાપા જેળી જોળા માર
રાડને આંચો ના વિચાર
મરકે ભૂત બની નીરધાર
ભાઈ ભાળો ભાઈ ભાળો
એક આ ફેશનને જોટાળો.
શામળી યાજી કરજો મારી સહાયર
તમે મોટરમા બેસી બહેલા આવજો

શુ શામળીયોજી મહાય કરે આ બાળકને સલાજો
 નમે શીદ મને સહુ બાજો
 નખર વનનો આ ગોટાજો હાયહાયહાય
 મારા દીલમા આ વાગી ખીલી મારા
 પગની નળીઓ થઇ દીલી
 દીકરી આનો શુ ઉપાય
 ઈજ્જત ટકે શેર વેચાય અરેરે મરી ગઇ તારી માય
 બાપા હાયહાયહાય બાપા હાય

પુદ્ગલેવ.

પુલની પાખડી લ્યો ખાણુ-પુલની
 ગણી અતરની ચોળખાણુ-પુલની
 શ્યામ સહુણા અમ ઘેર આવ્યા, શા કરીએ નન્માન,
 નાથ નગિના પરિમલ લીના, મન માન્યા મહેમાન.-પુલની
 ઝાઝુ શુ કહીએ સમજીને, સખી નયનના બાણ,
 વિમળ કમળ આ સરવર જળનુ ભોગી ભ્રમર સુજાણુ-પુલની

મહાદહશિ દે.

ચાદનીના ચોકે ચતુરા ચીતહર ચીત હુગ્વા જાતી,
 ચદા આ જોતા નલની ચદ શરમાતી,
 લજ્જની પગલા ભરની
 રાત્રી ખીલી મધુ માસની મધુ શબ્દ કોકીલ ગાય છે
 મધુરામૃદુલ મલયા નીલે મધુ મજરી લયકાય છે
 મધુ કુજમા મધુ સુદરી નાથવ મીલન આ ચ્હાય છે
 આ ચાદનીને નીરખના શી ચાદની શરમાય છે

સ સાર-લીલા.

ઓ પાણી (૨) અને આપો હાથ બચ્ચાણ
 બે દિલગણ તો બાણી કયા દનકાર છે
 હું લાણી (૨) મઝી કન્વી ના પતરાણ
 આ દાદાણ (૨) રૂપ આ તારો તો મન્દાર છે
 કરતાના નાટક માણ પોતી છોડી દે પતરાણ
 વાહ મારા પ્રાઈવેટ માણ

દોલનરામની દોલનપર બદા રહ્યા છે ગાણ
 દિકરા માગ દેડ હુગયાની કડ હુસરાણ
 ના ના જી (૨) હા હા જી (૨)

શુ સમજ્યા શુ લાજાણ, હવે માક દેના પિતાજી
 આ તો પહેલી છે બાણ બીજી નયાર છે

વસત-પ્રેમા.

શ્રી રામચદ્ર ન્ધુવીર

શ્રી સીતાપતિ બજી લેને મન અવનર આવો રે જે જશેજી
 ખીલી વસત છેલા, ખીનો જુવાની વહાલા, રસીયા નવ
 પી લેને મુખધામ,
 ખીલી વસત તેવી ખીલી તુલસી બાળા, પ્રભુને શણગારી
 મન લહાવ શ્રી.
 રમણી રૂપાળી હૈયે હેને ધરી લે વહાલા કરીલે અધરામૃત
 અમર પાન.
 નાથના નાથ એને અત-ધર પ્રીતે બાળા કરી લેને કાયાતું
 કલ્યાણ. શ્રી.

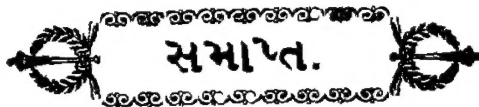
મધુ-બ સરી.

મોરી જૈયા ન પકર ગિરધારી શ્યામ
ચલી ભરન નીર જમુના કે ધામ-મોરી
તુમ તો જાતે જોતન સગ રહેતે,
અબ તો સદન પ્યારી શ્યામ-મોરી

પૃથ્વી પુત્ર.

નવીન પ્રેમરસભીની મૃગનયની ભાન તુ કયા જૂલી આવી
શાણી મલુણી મદન મદમીણી કોણે તણે
ભરમાવી જહેન—ભાન

સરવર તટપર જલકોડાએ સહજ સખી એતો આવી
ચપક છાયે ઉભી રહી એને લોગીએ ભરમાવી
અગસપરસ અમ આખ મળી મને લોચનીયે લલચાવી-હેન
માગે જતા મધુઠર નિકટ ગઈ અણુબણી
મદભર રસીકા રસ લુટતા રસ ઘેન મહી ઘેરાણી
મન ગમતાની મોજ મજમા પુલ વેણી વીખરાણી
જહેન ભાન તુ ત્યા ભૂલી આવી

સુરત લીમડાચોકમા આવેલા બાપ ધનકારના દેશી મિત્ર પ્રેમના
નાથુભાઈ દેવચંદે ઝાપુ

ધર ધરનો શણગાર

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલાસ

અથવા

મનહર સૂરજ ગરબાવળી

મૂલ્ય માત્ર દશ આના

આ ગરબાવળી આધુનિક નમયને અનુસરી પ્રગટ પ્રગમ
આવી છે જેની અદર ગુદમ્ય સ્ત્રીઓ અને બાળાઓને આપ-
વામાં આવતું ન ગીતનું જ્ઞાન જેને માટે જ્ઞેયતા સ્ત્રીપયોગી
ગાયનો, મઝનો, ગઝલો વિગેરેનો મોઝા મઝલ કન્વામાં આવ્યો
છે જેમાં સીતાજીની કાયળી વદમ્બી નનવાસ સત્યસામાનુ
રૂપણ, ગંધાજીના વિવાહ, લક્ષ્મી ગીત, અવરણીના મોગાળા,
જનોધ ઠીગેરે વખતને અનુસરી એટલી તો વિષયોગી બનાવી છે
તેના પ્રમાણમાં કીમત કાઠજ નથી જ્યેઝડ કાળજ કિતમ આઈ
પેપરના ટાઇટન સાથે

આજેજ લખો,

“શુજરાતી” સા. ત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા-સુરત.

અતિ લોકપ્રિય

“ગુજરાતી” ગાયનમાળા

ભાગ ૧ થી ૫ દરેકના છ આના

પાંચે ભાગ સાથે રૂપીઓ સવા પોસ્ટેજ ભુદુ.

તમે જે-પાય નાટકોના માગ ગાયનો જેઠ દરેક વખતે ગાયનની ચોપડીઓ ખરીદી તમાગ પમા નાલકા અગાડતા હશે પણ આ ગાયનમાળાની દરેક ભાગની એક પ્રત ખરીદી હોય તો તમારે તેવી લેભાગુ ચોપડીઓમા મન્માદ થતા તમાગ પેમા અચી જાય છે કાળુ કે “ગુજરાતી ગાયનમાળા” ની કોઈ ભાગની પ્રાપ્તિ આટનીમા બીનકુલ સુધારા વચરા કરામા આવતોજ નથી એક વખત ખરીદા મુદ્રા કરાયા દરેક ભાગમા જુદા જુદા ગાયનોજ તમને મળશે અને તમારે ખોટા વ્યય થતો અચી જશે માટે ખરીદી કરા તો “ગુજરાતી ગાયનમાળા” જ ખરીદા

લખો —

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

૧૯૯૬

સલાબતપુરા-સુરત

દરેક ૦ — નાટકો મળે છે સુચીપત્ર નાટ
આનાની ટીપીટ બીડો

